

אש לפטור בו את הטמון – טמון Fire is mentioned to exempt it from

Overview

The גמרא states the reason אש is written in the תורה (even though it can be derived from בור וחד מאינך); to inform us that אש is פטור בטמון. תוספות offers an alternate reason.

הוה מצי למימר לחייב בו את הכלים –

The גמרא **could have said** that the תורה taught us אש in order to make אש **liable** (even) **for כלים**. The reason we would think that אש is פטור from כלים is -

דאש לא אתי מבעלי חיים אלא מחד מינייהו ובור דפטור בו את הכלים:

Since אש cannot be derived from the אבות which are alive (such as שור and אדם)¹, **but rather** אש can be derived **only** through a השוה of **one of the אבות and בור; and בור is פטור from כלים**. Therefore if אש would not be written but derived from בור וחד מאינך we would assume that אש is also פטור on כלים². Therefore the תורה writes אש explicitly so there is no need to derive it from בור. There is no cause therefore, to exempt אש from paying for burnt כלים.

Summary

The גמרא could have said that אש was written in order לחייב בו את הכלים.

Thinking it over

What are the relative advantages and disadvantages of תוספות reason and the גמרא's reason?

---

¹ Our משנה taught this to us that רוח חיים כהרי האש שאין בו רוח חיים; that אש cannot be derived from שור ומבעה.

² See previous footnote # (1 & 2), that the למד cannot be more חייב than the למד. See להלכותיהן 'Thinking it over' # 3 (there). תוספות ג,ב ד"ה משורו.